چهارشنبه| ۱۰ مرداد ۱۴۰۳ | سال بیستم | شماره ۴۹۵۶
شماره ارسال پیامک:۳۰۰۰۷۴۴۶ | تلفن ارتباط خوانندگان: ۳۶۲۹۳۷۵۰
اصفهان امروز
www.esfahanemrooz.ir
info@esfahanemrooz.ir
برای پیگیری جدیدترین اخبار در سایت اصفهان امروز اسکن کنید

خبر

جزیره‌ای شدن پارک ملی کلاه قاضی اصفهان، تهدیدی برای حیات‌وحش

رییس اداره حفاظت و مدیریت حیات وحش حفاظت محیط زیست استان اصفهان گفت: جزیره‌ای شدن پارک ملی و پناهگاه کلاه قاضی در جنوب شرق اصفهان، تهدیدی برای حیات وحش این منطقه به‌شمار می‌آید.

پارک ملی و پناهگاه حیات وحش کلاه قاضی با مساحت حدود ۵۰ هزار هکتار در ۳۶ کیلومتری جنوب شرقی اصفهان واقع است؛ این منطقه زیستگاه گونه‌های مختلف پستانداران، پرندگان و خزندگان است که برخی از آنها در معرض خطر انقراض‌هستند.

مریم امیدی در گفت‌و گو با ایرنا افزود: عواملی مانند جاده‌کشی، فعالیت معادن سنگ و توسعه شهری سبب جزیره‌ای شدن زیستگاه کلاه قاضی اصفهان شده است که تهدیدها و مشکلاتی همچون تلفات جاده‌ای و ناامنی برای بسیاری از گونه‌های حیات وحش را در پی دارد.

او با بیان اینکه جزیره‌ای شدن کلاه قاضی به ۲۰ سال گذشته تاکنون مربوط می‌شود، گفت: یک سوی کلاه قاضی، شهرک صنعتی و سوی دیگرش، جاده اصفهان به شیراز قرار دارد و در شمال آن، توسعه شهر «بهارستان» صورت گرفته است. امیدی افزود: فعالیت معادن سنگ در اطراف کلاه قاضی سبب ایجاد ناامنی برای حیات وحش شده و از طرفی، مقرر است کنارگذر شرق اصفهان نیز از حاشیه این منطقه عبور کند. این کارشناس خاطرنشان کرد: مقرر شده است در ایجاد کنارگذر شرق اصفهان اقداماتی صورت گیرد تا حداقل آسیب‌ها به زیستگاه کلاه قاضی وارد شود.

امیدی گفت: بخشی از کلاه قاضی، پناهگاه حیات وحش و سایر اراضی آن، پارک ملی است که در قسمتی از پناهگاه، معادن سنگ قرار دارد و فعالیت آنها در این سال‌ها، سبب تخریب و ناامنی برای حیات وحش در این منطقه شده است.

رییس اداره حفاظت و مدیریت حیات وحش حفاظت محیط زیست استان اصفهان تصریح کرد: جزیره ای شدن پارک ملی کلاه قاضی در سال های گذشته سبب شد که جمعیت پلنگ ایرانی در این زیستگاه کاهش یابد و به مرور زمان از بین برود. امیدی اضافه کرد: در پارک ملی کلاه قاضی سال‌های زیادی است که حضور پلنگ به‌صورت مستقیم و همچنین عکسبرداری توسط دوربین تله‌ای ثبت نشده است و در زمان حاضر اطلاعات دقیقی نداریم که آیا در این زیستگاه پلنگی وجود دارد یا نه.

او خاطرنشان کرد: ثبت تصویر از پلنگ در پارک ملی کلاه قاضی بسیار قدیمی و با دوربین عکاسی در سال ۱۳۵۹ انجام شد اما آخرین باری که پلنگ به‌صورت حضوری و مستقیم در این منطقه مشاهده شد مربوط به سال ۱۳۸۷ است.

امیدی افزود: پلنگ ایرانی بواسطه قلمروطلبی و دنبال جفت گشتن در مسیرهای مختلف و طولانی رفت و آمد می‌کند اما اینکه بیشتر در مناطق حفاظت شده‌ای چون پارک‌های ملی «گلستان» و «تندوره» دیده می‌شود، به‌دلیل حفاظت و امنیت خوب این مناطق است.

به گفته او، مهمترین علت حضور پلنگ در پناهگاه حیات وحش عباس‌آباد نایین در شرق استان اصفهان، علاوه بر وسعت بزرگ این منطقه و بکر بودن آن، امنیت خوب فراهم شده برای وحوش است.

طرح آزادراه ۶ باندی «کنار گذر شرق اصفهان» که گفته می‌شود چهار کیلومتر آن با حاشیه پارک ملی کلاه قاضی تداخل دارد، سبب نگرانی کنش‌گران محیط زیست برای این زیستگاه ارزشمند از بابت بین رفتن کریدور عبور و افزایش تلفات جاده‌ای حیات وحش شده است.

خیزش گرد و غبار و وضعیت قرمز هوای اصفهان

خیزش گرد و غبار سبب قرار گرفتن کیفیت هوای ۶ شهر استان اصفهان دیروز سه‌شنبه در وضعیت قرمز و آلوده برای عموم شهروندان شد.

به گزاش ایرنا، مطابق اطلاعات سامانه پایش هوای کشور، شاخص لحظه‌ای کیفی هوای شهرهای اصفهان، خمینی‌شهر، زرین‌شهر، شاهین‌شهر، مبارکه و نجف‌آباد صبح سه‌شنبه در وضعیت ناسالم برای عموم شهروندان است و کاشان نیز در شرایط ناسالم برای گروه‌های حساس قرار داشت. شاخص لحظه‌ای کیفیت هوای کلانشهر اصفهان صبح سه‌شنبه) عدد ۱۵۹ (AQI) را نشان می‌دهد و همه ایستگاه‌های پایش کیفیت هوای این کلانشهر جز ایستگاه رودکی در وضعیت قرمز بود. مدیریت بحران استانداری اصفهان دیروز برای پیشگیری و کنترل اثر گرد و غبار به دستگاه‌های مربوطه اعلام آمادباش کرد و هشدار داد خیزش گرد و غبار از مناطق شمالی و شرقی استان موجب کاهش میدان دید خواهد شد و این پدیده که از نهم مرداد شدت می‌گیرد تا پنجشنبه این هفته ادامه خواهد داشت. همچنین معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان با توجه به هشدار سطح زرد هواشناسی مبنی بر وقوع پدیده گرد و غبار، در اطلاعیه ای توصیه هایی را به‌منظور کاهش اثر ناشی از آلاینده‌های هوا بر روی سلامت شهروندان ارائه کرد. بر این اساس به مردم توصیه شده است تا از هرگونه فعالیتی که به افزایش آلودگی هوا منجر می‌شود، خروج غیرضروری از منزل و تردد بی‌مورد در معابر شهری خودداری کنند. همچنین بیماران قلبی و ریوی و مبتلایان به آسم در فضای باز فعالیت نکرده و در صورت تشدید علائم بیماری به مراکز درمانی مراجعه کنند. مطابق توصیه‌های مرکز بهداشت اصفهان ، ماسک‌های کاغذی معمولی و دستمال نمی‌توانند مانع ورود آلاینده‌های هوا به سیستم تنفسی شوند بنابراین استفاده از آنها توصیه نمی‌شود و ماسک‌های ویژه ای که با عنوان $P_{1}N_{95}$ و P۲ در داروخانه‌ها عرضه می‌شود، برای این شرایط تا حدی مناسب است. کیفیت هوا از صفر تا ۵۰ هوای پاک، ۵۱ تا ۱۰۰ هوای سالم، ۱۰۱ تا ۱۵۰ ناسالم برای گروه‌های حساس، ۱۵۱ تا ۲۰۰ ناسالم برای عموم، ۲۰۱ تا ۳۰۰ بسیار ناسالم و ۳۰۱ تا ۵۰۰ خطرناک را نشان می‌دهد.

بیابان‌زایی بحران فراگیر دنیای امروز

بیابان‌زایی به‌عنوان سومین چالش مهم جامعه جهانی با اثرات گسترده اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی و تخریب منابع پایه است که بیشتر به‌واسطه فعالیت‌های انسانی و تغییرات آب‌وهوایی، فروپاشی سرزمین‌ها را در پی دارد و مهم است که برای پیشگیری از آن اقدامات موثری مورد توجه مسئولان قرار گیرد.

به گزارش ایمنا، بیابان‌زایی ناشی از خشکسالی‌ها و قحطی‌های شدید در اواخر دهه ۱۹۶۰ و اوایل ۱۹۷۰، به‌عنوان یکی از معضلات کشورهای توسعه نیافته در سطح بین‌المللی مطرح شد و پس از تدوین نهایی کنوانسیون مقابله با بیابان‌زایی، هفدهم ژوئن ۱۹۹۴ از سوی سازمان ملل روز جهانی «مبارزه با بیابان‌زایی» نام گرفت تا با آگاهی‌بخشی در سطح جهانی و ملی برای کاهش خسارات زیست‌محیطی بیابان‌زایی و تقویت پاسخ به خشکسالی‌های پیش‌رو، اقدامات اولویتی در دستور کار کشورهای عضو قرار گیرد.

طبق گزارش سازمان ملل متحد میزان بیابان‌زایی ۳۰ برابر سریع‌تر از گذشته در حال افزایش است و به طور میانگین بین ۱۲ تا ۱۴ میلیون هکتار در هر سال به مساحت بیابان‌ها افزوده می‌شود و در هر روز تخریب اراضی با بیابانی شدن برای بشر حدود سه میلیارد دلار هزینه دارد، آمارها حاکی از این است که تا سال ۲۰۴۵، حدود ۱۳۵ میلیون نفر ممکن است به علت بیابان‌زایی آواره شوند.

ایران با مساحتی نزدیک به ۱۶۴ میلیون هکتار به‌رغم برخورداری از تنوع اقلیمی، در کمربند خشک جهان قرار دارد، بر پایه آمارها حدود ۶۱ درصد از مساحت کشور اقلیم خشک و فراخشک بوده و ۳۰۸ درصد مناطق بیابانی جهان را در خود جای داده است، طبق بررسی‌ها در دهه اخیر ۲.۵ میلیون هکتار به بیابان‌ها در کشور افزوده شده که این مساحت در گذشته بیابان نبود، یکی از مصادیق این پدیده ۱۶۴ هزار هکتار از اراضی حاشیه دریاچه ارومیه است، همچنین ۳۵۰ هزار هکتار در خوزستان، ۳۰۰ هزار هکتار در جازموریان و در سال‌های اخیر اراضی جنوب شرق قزوین هم به این فهرست اضافه شده است.

در حال حاضر پدیده بیابان‌زایی در ایران رو به گسترش است؛ به‌طوری که خشک شدن جنگل‌های بلوط در غرب کشور و جنگل‌های شمشاد در شمال، پدیده فرسایش بادی و ریزگردها از نواحی جنوب‌شرق کشور تا مناطق جنوب و جنوب‌غرب و مناطق داخلی، شور شدن خاک و بحران منابع آب (سطحی، زیرزمینی و آلودگی رودخانه‌ها) نشانه‌هایی از تشدید پدیده خطرناک بیابان‌زایی در کشور است، در این میان وجود ریزگردها در بیشتر شهرها و استان‌های کشور، نشان از بحرانی شدن این پدیده طبیعی دارد.

بر این اساس طبق آمار، ارقام و سوابق از گذشته ۳۳.۷ میلیون هکتار از مساحت کشور را بیابان‌هایی تشکیل داده‌اند که منشأ زمین‌شناسی و اقلیمی دارد، از این مقدار ۱۳ میلیون هکتار به عنوان مناطق بحرانی شناخته می‌شدند که ۸.۷ میلیون آن در نیم قرن گذشته مهار و تثبیت شده است. بیشتر این کانون‌ها به طور مستقیم شهرها، روستاها و مناطق مهم را درگیر می‌کرد، در این راستا و درباره اثرات زیست محیطی بیابان‌زایی با تورج فتحی، معاون دفتر آب و خاک سازمان حفاظت محیط‌زیست ایران گفت‌وگویی داشتیم که مشروح آن را در ادامه می‌خوانید:

اثرات زیست محیطی بیابان‌زایی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

پروژه بادشکن یا مقابله با حرکت ماسه‌ها و شن‌های روان، تعدادی طرح‌های روتین مبارزه با بیابان‌زایی است که در مجموعه مرکز مقابله با بیابان‌زایی وزارت جهاد کشاورزی در استان‌های مختلف براساس بودجه‌های سنواتی که به جهت نزدیکی این مناطق یا راه‌های مواصلاتی مهم یا نواحی جمعیت شهری و روستایی قرار گرفته است، برای مواجهه با این زیرساخت‌ها در اثر فرسایش بادی، بیابان‌زایی از بین نروند و جلوگیری از خسارت این اقدامات اجرایی می‌شود.

معتقدم در بهره‌برداری و برداشت بی‌رویه آب‌های زیرزمینی در بخش کشاورزی و بیلان منفی، آبخوان‌ها در فلات مرکزی و دروقع مباحث فرونشست زمین که به عنوان حلقه پایانی بیابان‌زایی در مناطق مختلف شناخته می‌شود، تاکنون هیچ کاری عملی صورت نگرفته است، لذا چنانچه مقرر شده فعالیتی اجرایی شود، باید در این نواحی انجام گیرد.

برای نمونه استان خوزستان یکی از مهم‌ترین استان‌های کشور به لحاظ منابع آبی است؛ نزدیک به یک چهار کل منابع آب‌های تجدیدپذیر ایران، بزرگترین تالاب‌ها، پرآب‌ترین رودخانه‌ها و آبخوان‌های کشور در این استان استقرار دارد، اما کانون‌های گردوغبار در طول فصل‌های مختلف تمام این شهر و مردم را تحت‌تأثیر قرار می‌دهد، این نحوه مدیریت‌ها در بخش منابع آبی حوزه کشاورزی بوده که اکنون به چنین موقعیتی رسیده است.

بیابان‌زایی عاملی بـــرای تهدید و تخریب اکوسیستم‌ها و بر هم زدن تعادل زیست محیطی محسوب می‌شود؟

به طور قطع بیابان‌زایی عاملی برای تهدید و تخریب اکوسیستم‌ها و بر هم زدن تعادل زیست محیطی محسوب می‌شود، بنابراین به منظور مبارزه و مقابله با پدیده‌هایی که ناپایداری در طبیعت، تشدید فرسایش بادی و بیابان‌زایی را گسترش می‌دهد، باید طرح‌های توسعه متعادل‌سازی، یعنی پایداری در سرزمین را فراهم کنیم، از این‌رو لازم است پروژه‌های عمرانی و غیرعمرانی مختلف که در کشور به ویژه فلات مرکزی، تعریف و اجرا می‌کنیم، با هدف پایداری در حیات زمین باشد.

این نکته قابل تأمل است که طی دو سه دهه گذشته پروژه‌های مختلفی را با شرایط ناپایداری طبیعت، محیط زیست و سرزمین اجرایی کردیم، به طوری که با توسعه کشاورزی و کشت محصولات گوناگون در استان‌های خراسان رضوی، کرمان، یزد و فلات مرکزی، تخلیه آب‌های زیرزمینی و فرونشست دشت‌ها پدیدار شده و پیامد بیابان‌زایی را با گسترش صنایع متعدد کشت و صنعت ایجاد کرده‌ایم، لازم است بدانیم در حال حاضر به طوری اساسی با مقابله بیابان‌زایی از آمادگی کافی برخوردار نیستیم.

آیا مالچ‌پاشـــی راهکار مؤثری برای مقابله با بیابان‌زایی است؟

مالچ‌پاشی مقوله‌ای است که در بعضی از نقاط به صورت محدود اجرایی می‌شود، اما تجربه جهانی در این زمینه نداریم، یعنی کشورهای توسعه‌یافته هیچ‌کدام با شرایط اقلیمی همچون کشور ایران مواجه نیستند، بنابراین در مباحث طرح مالچ‌پاشی تجربیات ناشی از خسارت را داشته‌ایم، برای نمونه بهره‌مندی از مالچ‌های نفتی برای اراضی در جنوب کشور به منظور جلوگیری از فرسایش بادی، سبب نابودی گونه‌های گیاهی و جانوری در آن مناطق شده است، بنابراین قرار نیست که با مالچ‌پاشی، از نفوذ آب باران برای تغذیه آب‌های زیرزمینی جلوگیری کنیم، چراکه با مالچ‌پاشی رواناب تشکیل می‌شود و این موضوع نه تنها مانع نفوذ آب در زمین می‌شود، بلکه خسارات جبران‌ناپذیری را در محیط ایجاد خواهد کرد، بنابراین مالچ‌پاشی‌هایی که به صورت محدود در بعضی از نقاط به ویژه جنوب کشور اجرایی کردیم، علاوه بر خسارت بر گونه‌های گیاهی و جانوری که در آن وضعیت بیابانی، متعادل‌سازی شدند، به طور کامل نابود خواهند شد، البته این روش در بعضی از نواحی استان‌ها، تثبیت ماسه‌ها و فرسایش بادی را به همراه داشته، اما اثرات زیان‌بار و خسارت‌های ناشی از آن، بررسی، ارزیابی و برآورد نشده است. به این ترتیب، وقتی پروژه‌ای را به صورت پایلوت یا آزمایشی اجرا می‌کنیم، لازم است که اثرات منفی و مثبت آن را از جنبه‌های کارشناسی ارزیابی کنیم و در مراحل بعدی براساس تصمیمات ضروری بگوییم که آیا این پروژه اثرات مثبتی دارد یا خسارت‌های بیشتری را ایجاد می‌کند، لذا با وجود خسارت قابل توجهی بر محیط زیست، تهدید گونه‌های جانوری و گیاهی و حیات زمین اجرا و حتی تکرار آن منطقی، کارشناسی و به صلاح نیست، ما در مباحث مالچ‌پاشی هنوز در ابتدای مسیر قرار داریم و مهم است که بررسی دقیقی در این زمینه صورت گیرد تا شاهد نتایج مؤثر آن باشیم.

گسترش پدیده خشکسالی چگونه محیط زیست و تشدید بیابان‌زایی را تحت تأثیر قرار داده است؟

خشکسالی به واسطه شرایط تغییرات اقلیم در ایران طی دهه‌های آینده تشدید خواهد شد، بنابراین نمی‌توانیم بگویم که اطلاع نداشتیم و نمی‌دانستیم، چراکه از هم اکنون می‌توانیم پیش‌بینی کنیم که خشکسالی در دهه آینده در ایران شدت و عمق بیشتری خواهد داشت، لذا در گام نخست باید برای رفع معضلات ناشی از خشکسالی مقابله با آثار منفی خشکسالی و ایجاد سازگاری حداکثری با این پدیده، قوانین جدید و مترقی تدوین کنیم. بسیار قابل توجه است که اکنون به غیر از قانون مدیریت بحران که تنها در شرایط بحرانی به موضوعات مختلف خشکسالی رسیدگی می‌کند و تعدادی از آن قوانین به این مباحث اشاره دارد، با وجود قرارگیری کشور ایران در کمربند خشک و تشدید شرایط تغییر اقلیم در کشور طی دهه‌های آینده، هنوز قانونی اساسی و تخصصی تحت عنوان مقابله یا سازگاری با خشکسالی‌ها که به طور قطع زمینه‌ساز تشدید بیابان‌زایی خواهد شد، نداریم.

راهکارهای مقابله با بیابان‌زایی و خشکسالی را چگونه ترسیم می‌کنید؟

لازم است مقررات و قوانین مترقی، نوین، ثابت و تخصصی و کارشناسی با اثربخشی پایدار به منظور مدیریت خشکسالی تدوین شود، زیرا تا زمانی که قوانین مرتبط با مدیریت پدیده خشکسالی نداشته باشیم، نه تنها سبب آسیب به اعتبارات بیت‌المال می‌شود، بلکه شیوه‌های ناپایدار توسعه خواهد یافت، در همین راستا باید نسبت به اجرای طرح‌هایی در دو قالب یا دو سناریوی مشخص، یعنی اجرای پروژه‌هایی کوتاه مدت و بلندمدت اقدام کنیم، زیرا بدون شک خشکسالی پدیده‌ای است که براساس اثرات تغییر اقلیم در دهه‌های آینده ممکن است بیش از یک، دو یا چند دهه به طول بینجامد، بنابراین در فلات مرکزی یا در مناطق مختلف باید طی آمادگی لازم، قدرت سازگاری و تاب‌آوری مقابله با خشکسالی را برای بیش از یک، دو یا سه دهه داشته باشیم. در نهایت به منظور مقابله با خشکسالی نباید منابع آب زیرزمینی بی‌رویه مصرف شود و مهم است که طرح‌های حفاظتی را طی تدوین قوانین خاص با جدیت اجرایی کنیم، بنابراین اجرای طرح‌های قانون تخصصی خشکسالی در تمام زمان‌ها و دولت‌ها باید مورد تاکید قرار گیرد، چراکه این پروژه‌های حفاظتی بخشی از آن به مدیریت منابع آبی یکپارچه، مدیریت بیابان و بخش دیگر نیز به مقابله با بیابان‌زایی مرتبط است؛ یعنی بخش به بخش در قسمت‌های متعدد، طرح‌های کوتاه مدت و بلندمدت باید تعریف و اجرایی شود تا بتوانیم به فاصله یک تا دو دهه سازگاری، تعادل‌سازی و مقابله با خشکسالی را با موفقیت انجام دهیم و با حفاظت از منابع آبی و خاک، اثرات طبیعی زیان‌بار در کمربند خشک جهان را تا حد امکان کاهش دهیم و بیشترین سازگاری را ایجاد کنیم.

بانوی رکورددار اهدای خون در اصفهان

«هدیه دادن خون به هم‌نوع، اهدای سرمایه زندگی است. وقتی مردم از نزدیک ببینند که هم‌نوعانشان خون خود را خیلی راحت به دیگران هدیه می‌دهند، شاید آنان هم انگیزه بگیرند. اما تا جایی که من دیده‌ام بسترش در اصفهان فراهم نیست.»

این‌ها را فرخ‌لقا تهاجمی، رکورددار اهدای خون در بین بانوانی اصفهانی، صبورانه به ایسنا می‌گوید؛ زنی از نصف جهان که سال‌هاست بی‌هیاهو با دست‌های یاریگرش به مرکز اهدای خون در دیارش می‌رود تا نیکی را این‌گونه معنا ببخشد و به یادمان آورد که کار خیر جایی در دوردست‌ها نیست، نیکویی همین نزدیکی‌هاست در دستان همه ما، در دو دستی که امیدها را بیدار می‌کنند، مهربانی را می‌دانند و نجات‌بخش‌اند.

این بانوی نیکوکار که سال‌ها در خانه‌اش معلم خصوصی ریاضی بوده است، از مشوقش برای اهدای خون تعریف می‌کند: نزدیک ۵۷سالگی‌ام هستم و تاکنون بیش از ۶۱ بار خون اهدا کرده‌ام. هیچ‌کس به اندازه پدرم باعث نشد که من در مسیر اهدای خون قرار بگیرم. خدا پدرم را رحمت کند، نانوا بود. پدرم از خیرین اصفهان بود و همیشه خون اهدا می‌کرد. هروقت او را می‌دیدم که خون اهدا می‌کند، این حس و اشتیاق در من هم ایجاد می‌شد.

او سپس با نگاه به پدر و دیگر اعضای خانواده‌اش ادامه می‌دهد: دوست داشتم دنباله‌رو پدرم باشم و درنهایت هم متأثر از منش او در راه اهدای خون قدم گذاشتم. خوشبختانه باید بگویم که در خانواده‌ای نیکوکار بزرگ شدم و زندگی می‌کنم.

وقتی می‌پرسم اولین باری را که خون اهدا کردید، به یاد دارید یا خیر، به گذشته سفر می‌کند و جواب می‌دهد: بله. حدود سال ۱۳۶۸ شمسی بود. به یاد دارم که تنها دخترم یک سال و نیمش بود. ۳۵ سال می‌گذرد. الان یک پسر هم دارم.

از سرنوشت خون‌هایی که اهدا می‌کند می‌پرسم. تهاجمی جواب می‌دهد: من در مرکز اهدای خون همیشه با کارکنان و پزشکان صحبت می‌کنم. برایم گفته‌اند که زن و مرد تفاوت‌هایی در بدنشان وجود دارد. این‌طور که من متوجه شده‌ام، خون زنان بیشتر در داروسازی کاربرد دارد. امیدوارم از این طریق به بیماران خدمتی کرده باشم.

او که بر اساس آمار انتقال خون در بین بانوان اصفهانی رکورددار است، زمان اهدای خون زنان را هم کمی متفاوت‌تر می‌داند و شرح می‌دهد: در مراکز اهدای خون هر ۴ ماه یک بار به زنان فرصت خون‌دادن می‌دهند. درواقع، اطلاعات من در سامانه مخصوصی ثبت است و اگر من بخواهم زودتر از این موعد هم خون بدهم، نمی‌توانم. بر اساس آن داده‌ها مشخص می‌شود که موعد مقررش نرسیده و خود کارکنان به من اجازه نمی‌دهند. مردها هر ۳ ماه یک بار هم می‌توانند خون اهدا کنند.

تهاجمی می‌گوید: اصفهان کمبود پایگاه اهدای خون دارد. من خودم به مرکز اهدای خون خواجو می‌روم. به‌نظرم اگر مراکز بیشتری در سطح شهر بود و مردم در نزدیکی محل زندگی‌شان چنین مراکزی را به چشم می‌دیدند، شاید بیشتر به اهدای خون تشویق می‌شدند.

او سپس توضیح می‌دهد: به‌نظرم شاید خیلی‌های دیگر بخواهند خون اهدا کنند، اما به‌خاطر فاصله مرکز اهدای خون از محل زندگی‌شان پشیمان شوند. شاید رفت‌وآمد برای همه، مخصوصا برای زنانی که دوست دارند در این مسیر قدم بگذارند، راحت نباشد.

این بانوی رکورددار اهدای خون اظهار می‌کند: هدیه دادن خون به هم‌نوع اهدای سرمایه زندگی است. وقتی مردم از نزدیک ببینند که هم‌نوعانشان خون خود را خیلی راحت به دیگران هدیه می‌دهند، شاید آنان هم انگیزه بگیرند. اما تا جایی که من دیده‌ام بسترش در اصفهان فراهم نیست. اصلا در سطح گسترده امکان مواجهه مردم با این کار خیر و ترغیبشان وجود ندارد.

نیکوکار اصفهانی می‌گوید: کار خیر هم بستر خاص خود را در جامعه می‌خواهد و ادامه می‌دهد: هرکسی می‌تواند در عرصه‌ای خیر و مفید قدم بگذارد، اما احساس می‌کنم گاهی جامعه ما به سمتی می‌رود که یک نفر ممکن است از کار خیر پشیمان شود! در هر زمینه‌ای بستر و فرصت آسان و بدون دست‌انداز باید برای مردم فراهم باشد.

خیر شهرمان به فرهنگ‌سازی نادرست در موضوع اهدای خون زنان نیز نگاه و چنین توصیف می‌کند: همیشه در جامعه شنیده‌ام که زنان ضعیف‌اند و توانایی اهدای خون ندارند. خیلی از زنان به‌خاطر باورهای غیرعلمی و نادرستی که وجود دارد، خون اهدا نمی‌کنند. می‌گویند زنان از پس این کار بر نمی‌آیند، پس بانوان هم اصلا سمتش نمی‌روند. به‌نظرم در این زمینه باید جامعه را آگاه کرد.

شهروند اصفهانی مدت جایگزین‌شدن خون در بدن فرد اهداکننده را طولانی نمی‌داند و تصریح می‌کند: نباید از اهدای خون ترسید. در مرکز اهدای خون اگر تشخیص دهند که ما توان اهدای خون نداریم، قطعا به ما می‌گویند. مراقبت‌های فردی برای اهداکننده بسیار ساده است. یک راه‌حل آن نوشیدن مایعات است.

او خاطرنشان می‌کند: خون به‌سرعت در بدن اهداکننده جایگزین می‌شود و جای نگرانی ندارد. برای اهدای خون گذاشتن زمان هم مهم است. لازمه وقت‌گذاشتن هم یک کلمه بیشتر نیست؛ صبر، آدم اگر به کاری علاقه‌مند و به انجامش راغب است، باید بردبار باشد.

تهاجمی از ضعف بدن در زمان اهدای خون این‌گونه می‌گوید: شاید گاهی در روند اهدای خون کمی احساس ضعف کنم، اما این مسئله رفع می‌شود. بااین‌همه حاضرم خونم را اهدا کنم، چون احساس نشاط و سبکی و آرامش بعدش را دوست دارم. حسی را که به من می‌گوید شاید در این دنیا کار نیک کوچکی انجام داده باشم، دوست دارم و نمی‌خواهم آن را از دست بدهم.

بانوی نیکوکار اصفهانی اظهار می‌کند: اهدای خون همیشه به من انگیزه و امید بیشتری داده است. در مسیر فعالیت‌های روزانه‌ام بعد از هر بار اهدای خون پرتلاش‌تر و منظم‌تر شده‌ام. اهدای خون از بعد ذهنی بر من تأثیر فراوانی دارد. بخشی از این روحیه‌ام را مدیون کارکنان اهدای خون در اصفهانم. در مسیر انجام آزمایش‌ها و فرآیندهای لازم برای اهدای خون همیشه بازخورد مثبت و روحیه گرفته‌ام. این مادر ایرانی درباره نگاه همسر و فرزندانش درخصوص اهدای خون می‌گوید: در این مسیر که سال‌هاست انتخاب کرده‌ام، هرگز همسر یا دختر و پسرم جلوی من را نگرفته‌اند. آن‌ها حامیان خوبی در کنارم هستند. حتی دخترم هم به اهدای خون تشویق شده و چند باری تا جایی که توانش را داشته به این کار اقدام کرده است.

خبر

متولدین ۸۵ چگونه برای دریافت گذرنامه اربعین اقدام کنند؟

رئیس اداره مهاجرت و گذرنامه استان اصفهان از تمهیدات جدید برای سفر اربعین متولدان سال ۸۵ که امسال مشمول خواهند شد خبر داد. سرهنگ نعمت‌الله طاهرپور در گفت وگو با مهر اظهار کرد: برابر قانون مشمولان غایب به هیچ وجه اجازه دریافت گذرنامه و خروج از کشور حتی برای سفر اربعین را نخواهند داشت و این عده باید ابتدا نسبت به تعیین تکلیف وضعیت مشمولی خود اقدام کرده و سپس برای دریافت گذرنامه اقدام کنند. او افزود: مشمولان غیرغایب شامل دانش آموزان، دانشجویان و ... که دارای معافیت موقت هستند هیچ مشکلی برای شرکت در پیاده روی اربعین حسینی ندارند و این عده می‌توانند با مراجعه به سامانه سخا و یا درگاه پلیس من نسبت به پیگیری اجازه خروج خود اقدام کنند. رئیس اداره مهاجرت و گذرنامه فرماندهی انتظامی استان اصفهان گفت: همچنین تمهیدات جدیدی برای متولدان سال ۱۳۸۵ که امسال مشمول خواهند شد پیش‌بینی شده و این افراد بدون مراجعه به سامانه سخا و معاونت‌های وظیفه عمومی می‌توانند اجازه خروج صرفا برای زیارت عتبات عالیات در ایام ماه صفر و اربعین حسینی را دریافت کرده و از این خدمت بهره‌مند شوند.

دریافت ۶۰ گزارش مشاهده مار در منازل اصفهان

سخنگوی سازمان آتش‌نشانی اصفهان گفت: با گرم شدن هوا حضور مارها در سطح شهر افزایش پیدا می‌کند و در تیرماه سال گذشته حدود ۶۰ گزارش مشاهده مار درمنازل و خودروی شهروندان اصفهانی دریافت شد. به گزارش مهر، سرآتشیار محمد شریعتی با اشاره به اینکه با گرم شدن هوا به ویژه در ماه‌های تیر و مرداد با افزایش تعداد مارها روبرو هستیم اظهار کرد: مارها در سطح شهر و محل زندگی شهروندان با گرم شدن هوا بسیار دیده می‌شود که در این زمینه تماس‌های متعددی را روزانه درباره رؤیت مار در محل زندگی و کار مردم دریافت می‌کنیم. او خاطرنشان کرد: تیر ماه سال گذشته حدود ۶۰ گزارش مشاهد مار در منازل و خودروی شهروندان اصفهانی دریافت شد که همکاران آتش نشانی با مراجعه به محل، ۵۶ حلقه آنها را زنده‌گیری و به محیط زیست و طبیعت بازگرداندند. سخنگوی سازمان آتش‌نشانی اصفهان به شهروندانی که قصد سفر به خارج از شهر را دارند توصیه کرد که از بسته بودن درب خودروی خود اطمینان حاصل کنند، توصیه کرد: بسیاری از این خزندگان از طریق وارد شدن به خودرو یا وسایل شخصی به محیط زندگی شهری راه پیدا می‌کنند از این رو باید مراقب آنها بود. شریعتی تاکید کرد: شهروندان به محض مشاهده مار با شماره ۱۲۵ تماس بگیرند و از اقدامات خودسرانه که موجب رفتن مار به مکان‌های غیرقابل دسترس یا مارگزیدگی می‌شود، بپرهیزد

اجرای موفقیت‌آمیز طرح پاکسازی نقاط آلوده توسط پلیس آگاهی

فرمانده انتظامی اردستان از اجرای موفقیت آمیز طرح پاک‌سازی نقاط آلوده توسط پلیس آگاهی شهرستان خبر داد.

به گزارش مهر، سرهنگ مصطفی صادق‌زاده در جمع خبرنگاران اظهار کرد: در راستای اجرای طرح پاکسازی نقاط آلوده مراتب پس از هماهنگی با مقام قضائی از طریق مرکز فرماندهی و کنترل به یگان‌های انتظامی و پلیس‌های تخصصی شهرستان ابلاغ شد. او افزود: در این راستا مأموران پلیس آگاهی و سایر پلیس‌های تخصصی شهرستان تعداد دو باب از نقاط آلوده جرم خیز را مورد بازرسی قرار دادند. فرمانده انتظامی اردستان خاطرنشان کرد: مأموران در بازرسی از محل‌های مذکور تعداد دو دستگاه موتورسیکلت سی آر ام قاچاق، مقدار قابل‌توجهی گوشت شکار، پنج دستگاه تجهیزات دریافت امواج از ماهواره، چهار قبضه سلاح سرد، یک عدد وافور و تعدادی اقلام ممنوعه کشف و ضبط و به همراه دو نفر متهم به یگان انتظامی منتقل شدند. صادق‌زاده تصریح کرد: متهمان جهت تعیین تکلیف تحویل مقام قضائی شدند و با هماهنگی مقام قضائی موتورسیکلت‌های قاچاق تحویل گمرک استان، گوشت شکار تحویل محیط زیست، آلات استعمال مواد مخدر، معلوم و همچنین سایر اقلام ممنوعه تحویل پلیس اطلاعات و امنیت عمومی شدند.

آمار عجیب سقط جنین در کشور

رئیس بسیج جامعه پزشکی کشور با اشاره به آمار روزانه سقط جنین در کشور از نجات ۴۵۵۰ فرزند از سقط جنین در قالب طرح نفس خبر داد. به گزارش تسنیم، محمدحسین زارع‌زاده از اجرای طرح نفس (نجات فرزندان سقط) خبر داد و اظهار کرد: طرح نفس یکی از طرح‌هایی است که با همکاری بسیج جامعه پزشکی و وزارت بهداشت در حال اجراست. این طرح میانبری برای افزایش جمعیت است اما واقعیت این است که یک خلاف بیّن و غیرشرعی تحت عنوان سقط جنین رخ می‌دهد که باید از آن جلوگیری شود. او افزود: سقط جنین درمانی گاهی اوقات برای حفظ جان مادر رخ می‌دهد اما برخی سقط‌ها به‌صورت عمدی و جنایی اتفاق می‌افتد و تعداد آن دقیق نیست اما روزانه به‌طور متوسط ۱۰۰۰ سقط جنین در کشور ما رخ می‌دهد که آمار بسیار بالایی است، بنابراین طرح نفس برای حفظ و نگهداشت جنین‌هایی که والدین آنها تصمیم به سقط گرفته‌اند، اجرا می‌شود. رئیس بسیج جامعه پزشکی در پاسخ به سوالی مبنی بر آمار نجات فرزندان از سقط جنین، گفت: از نیمه دوم سال ۱۴۰۰ تاکنون از ۴۵۵۰ مورد سقط جنین جلوگیری شده است. مراکز نفس ۲۵۰ مورد هستند که افراد داوطلب در آنجا شامل ماماها، مشاوران، متخصصان زنان و زایمان و روانشناسان حضور دارند و فعالیت‌های لازم را ارائه می‌کنند.